

[Holmberg.]

knallert; jeg er tilbøjelig til at mene, at det skulle forbydes, men vi må nok alligevel erkende, at disse små motorkøretøjer, hvortil der ikke kræves kørekort, er blevet bedre og mere driftssikre. De må som bekendt kun køre 30 km i timen, og vi ved, at politiet bruger en hel del timer på kontrol dermed; måske kunne deres tid bruges bedre. Jeg vil nævne uden at stille forslag om det, at det måske var rimeligt, om vi satte denne fartgrænse en del op, på samme måde som man har gjort i Norge, hvor den er 50 km; vi kan også drøfte 40 km i stedet for de 30 km i timen. Vi skulle jo gerne have lovbestemmelser, som vi sådan nogenlunde kan regne med bliver overholdt. Jeg tror, at færdselssikkerhedsmæssigt sker der ikke noget særligt derved, og jeg tror, det vil lette politiets opgave.

Ministeren nævner flere gange i sin fremsættelsestale, at en hel del af det, der er foreslået, bygger på arbejdet i færdselssikkerhedskommissionen, og stort set har ministeren fulgt dens indstillinger også ved at undlade at stille forslag om faste hastighedsgrænser. Her var der nemlig ingen enig indstilling fra kommissionen, men da jeg tilhørte det flertal, som mente, at det ville være forkert at indføre hastighedsgrænser, og ministeren fulgte flertallet, har jeg ikke mange bemærkninger herom i første omgang; det er muligt, vi vender tilbage til det senere.

Vi undgår ikke at tale om kørsel i spirituspåvirket tilstand. Her var en enig indstilling fra færdselssikkerhedskommissionen med visse nuancer om en fast promillegrænse; 1 eller 2 promille er for mig ikke det afgørende. Vi er her ved et meget alvorligt spørgsmål i dansk trafiklovgivning, og jeg er meget betænkelig ved, at vi i Danmark bedømmer denne alvorlige forseelse mildere end de lande, vi kan sammenligne os med, for det er det, vi gør. Jeg ville egentlig gerne have en skærpende af de nugældende regler. Vi har som bekendt ingen fast promillegrænse; jeg ved nok, vi har en form for domspraksis, og denne domspraksis er efter min mening lidt large, hvad den også har vist sig at være, ikke mindst det sidste halve års tid. Jeg ved godt, at der udmærket kan ses forskelligt på det store spørgsmål også af de såkaldt sagkyndige, hvor sagkyndige de

så end er, men en vis sagkundskab kan vi da i alle tilfælde også tillægge straffelovrådet — hvem skulle egentlig ellers have det? Jeg vil gerne citere kort fra straffelovrådets betænkning side 87; der står:

„Straffelovrådet finder ikke, at de fra lægelig side fremkomne oplysninger kan tages til indtægt for det synspunkt, at anvendelse af promillegrænser er principielt uforsvarlig. Rådet finder i øvrigt ikke, at spørgsmålet om forsvarligheden af at anvende faste promilleregler kan drøftes løsrevet fra spørgsmålet om, hvor promillegrænsen sættes, og hvilke sanktioner der skal være følgen af en konstateret overtrædelse. Der bør ikke indføres en lavpromilleregulering ved 0,5 promille . . . Der er behov for en regel, hvorefter et motordrevet køretøj ikke må føres eller forsøges ført af nogen, der har nydt spiritus i et sådant omfang, at dette under eller efter kørslen bevirker en alkoholkoncentration i blodet på 0,8 promille (på grund af målesikkerhedstillægget gennemsnitlig 0,95 promille) eller derover. Promillegrænser bør anvendes til fastlæggelse af det nedre område for idømmelse af bøder.“

Nu nævnte hr. Otte Mørch sagkundskaben i forbindelse med det medicinske, som han nødig ville tilsidesætte. I henseende til sagkundskab kan det være, det også bliver svært for hr. Otto Mørch at tilsidesætte straffelovrådet og dem, der har arbejdet med det hver dag i praksis. Men de ting vender vi også tilbage til senere.

Jeg ved fra tidligere diskussioner, at dette synspunkt har givet anledning til debat, og jeg indrømmer blankt, at her kan jeg ikke tale på mit partis vegne, her taler jeg på egne og flere andres vegne. Der er en del — om det måske er mange, vil afstemningen vise — der ikke deler mit synspunkt, men jeg ved, at der vil komme forslag om en fast promillegrænse, og det bliver tværpolitisk; vi kan så tage den endelige diskussion senere, når forslaget er fremsat, for det bliver fremsat.

Til slut vil jeg udtrykke håbet om, at vi i vor færdselslov kan få indført bestemmelser, der kan nedbringe ulykkernes store, alt for store antal. Ulykkerne kan aldrig undgås, men de skulle gerne mindskes. Jeg ved godt, vi er ved et vanskeligt spørgsmål, for vi ved jo — det har vi simpelt hen statistisk mate-